

Verenigingsnieuws

Roely Bos

Tijdens de voor-en-door-leden presentatie op de nieuwjaarsborrel van 2013 werden de twee wisseltrofeeën Gierzwaluw en Bosuil, vormgegeven door Zweitse Scheeringa, uitgereikt aan Bep Scheen en Erik Hölscher. Bep hield een roerende voordracht over het wedervaren van jonge eendenpulletjes eind december en Erik toonde zijn humoristische kijk op lichamelijk ongemak tijdens het vogelen.

De Algemene Ledenvergadering vindt dit jaar plaats op dinsdag 16 april. In het verleden kreeg u deze uitnodiging samen met het jaarverslag in een aparte brief. Dit doen we nu anders. Het jaarverslag kunt u voortaan lezen op onze actuele en kleurige site (vo-gelsamsterdam.nl), dat veel papier-, druk- en verzendkosten bespaart. Op de ALV zal een aantal papieren exemplaren van het jaarverslag liggen. De uitnodiging met de agenda gaat bij deze Gierzwaluw. Tevens is de acceptgiro voor de contributie van 2013 bijgevoegd. Er kan een incassomachtiging worden ingevuld en opgestuurd, dan heeft u voortaan geen omkijken meer naar de overmaking.

Misschien is het u al opgevallen: De Gierzwaluw is aan zijn vijftigste jaargang bezig. Een halve eeuw, een gouden jubileum, het tiende lustrum, er zijn heel wat titels voor te verzinnen. We hopen dit heuglijke feit dit jaar met wat feestelijkheden te omkleden en hopen tevens ons vierhonderdste lid te verwelkomen. Dat zal wel lukken, want elk jaar wordt onze vereniging groter, niet in de laatste plaats te danken aan onze vogelcursus, die ook dit jaar weer volop gevolgd wordt.

De nieuwe Bosuiltroufee

FOTO: ROELY BOS

Halsbandparkieten en strenge vorst een hypothese

John van der Woude

In een rapport over de populatieontwikkeling van de Halsbandparkiet in Nederland heeft Sovon (rapport 2010/10) geprobeerd een verband te leggen tussen de aantalsfluctuaties en de 'strengheid' van de winters. Even afgezien van de vraag of de tellingen altijd volledig waren, zijn er inderdaad opvallende schommelingen in de groei geweest. Omdat deze schommelingen te maken kunnen hebben met sterfte door vorst (de Halsbandparkiet is tenslotte een subtropische vogel), heeft Sovon ze vergeleken met het zogenaamde IJnsen-getal van de verschillende winters. Het vorstgetal van IJnsen is een maat voor de 'strengheid' van een winter (niet te verwarren met strenge vorst = temperatuur onder $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$).

Daarbij bleek de correlatie tussen de aantallen Halsbandparkieten en het IJnsen-getal tamelijk zwak te zijn. Dat kan betekenen dat de vogels weinig last hebben van een 'strenge' winter, maar het kan ook betekenen dat het IJnsen-getal niet zo'n goede vergelijkingsbasis is bij dit werk. De bekende bezwaren tegen het IJnsen-getal zijn a. dat nachten met een minimum temperatuur van $-1\text{ }^{\circ}\text{C}$ even zwaar meetellen als nachten met $-9\text{ }^{\circ}\text{C}$, en b. dat aanhoudende vorst, hoe licht ook, onevenredig zwaar meetelt in de formule van IJnsen. Ik denk niet dat Halsbandparkieten wakker liggen van aanhoudende lichte vorst, en misschien ook niet van matige vorst (-5 tot $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$). Dat heb je in hun oorsprongsgebied, waar ze tot 1600 m hoogte voorkomen, ook wel. Bij echt strenge vorst (dus onder $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$) zou het wel eens anders kunnen liggen.

Halsbandparkiet in de sneeuw

FOTO: RUIJAN ALUWIJARE, nieuwe custer, 10-2-2013